

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

Capvt XXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

interrogantur de causa aliqua quæ ad conscientiam pertinet, sed velut responsa data ab eis penes quos est auctoritas decernendi circa materiam propositam. Quamquam necessaria futura erat auctoritas regia ad publicam eorum executionem.

Notis ad historiam Caroli sexti ab eodem Ioanne conscriptam, laudat hunc Principem ob editam Pragmaticam Sanctionem. Dein addit: *Et n'estes pas le premier Roy qui a fait telles choses. Car qui bien void l'Histoire de Philippes le Conquerant, il ordonna le mesme. Si fit S. Louis, qui est saint & canonizé. Et faut dire qu'il fit tres-bien. Votre pere & les autres les ont approuvè. [id est. Neque enim primus es inter Reges qui istiusmodi constitutionem edideris. Nam & in historia Philippi Augusti legitur ipsum similiter olim statuisse. Ejus vestigia affectus est & sanctus Ludovicus, qui sanctus est & canonizatus. Affirmare autem decet illum rectè egisse. Pater tuus aliique eorum acta probaverunt.]*

CAPVT XXXVI.

Synopsis.

I. An Princeps imperare possit solus executionem canonum, non expectata etiam sententia Ecclesie Gallicane. Id ius competere Principibus probatur variis exemplis Imperatorum Christianorum.

II. In Gallia vero sanctus Ludovicus eo iure usus est. Quem ob hoc mirè laudat Ioannes Iuvenalis de Vrsinis.

III. Utuntur adhuc eo iure Reges Francorum. Magni momenti est edictum Caroli sexti laum anno 1418.

I. **Q**UÆRI potest an ex eo quòd suprema canonum protectio ad Regem pertinet, sequatur eum jubere posse ut observentur, non expectata etiam sententia Ecclesie Gallicane. Certum quidem est earum constitutionum observationem fore sanctiorem, si conderentur cum generali cleri consensu, quoniam unusquisque eam rem obtinere modis omnibus cupit quam ipse suo iudicio comprobaverit. Nilominus æquè certum est Regem ex sententia Consilij sui, quod augeat aut minuit prout ei lubet, posse latis edictis decernere ut canones observentur, ac circumstantias & modos necessarios addere ad faciliorem eorum executionem, sive etiam ad veram eorum mentem explicandam, eosque accommodare ad utilitatem regni. Ad probationem autem hujus auctoritatis extant exempla omnium Imperatorum Christianorum, Constantini videlicet, Valentiniani, utriusque Theodosij, Arcadij & Honorij, Marciani, Leonis, Iustiniani, Heraclij, Leonis Philosophi, & Basilij.

II. In Gallia verò, inter Reges tertia stirpis emicat sanctus Ludovicus, qui propria auctoritate, nulla facta mentione congregationis Ecclesie Gallicane, celebre illud edictum tulit anno MCCXLVIII. quo pefundantur novitates ab Ecclesia Romana per illas tempestates introductæ, & Ecclesia Gallicana revocatur ad observationem canonum. Ioannes Iuvenalis de Vrsinis Archiepiscopus Remensis, in oratione sua ad Regem Carolum septimum, quæ citatur in

III. Utuntur adhuc eo iure Reges Christianissimi. Nam licet tomos deliberationum cleri Gallicani recipiant, ea tamen tantum spectantur velut consilium & oratio ad Principem. Dein Rex decernit id quod lubitum ipsi fuerit, sive respondendo in margine tomi, ut vulgò fieri consuevit; sive etiam per edictum, ut factum est in edicto Melodunensi anno MDLXXIX. & Parisiensi anno millesimo sexcentesimo sexto. Præterea Reges nostri condunt constitutiones pro ordinanda politia ecclesiastica ad executionem canonum, neque ullam cuiuslibet coactus sententiam rogant quam sui Consilij, quod ex personis ecclesiasticis & secularibus constat. Ævo Caroli sexti, cum maxime frequentes erant congregationes Ecclesie Gallicane, facile abstinerebatur à roganda earum sententia. Quare non inutiliter à me observatum est in capite superiori prohibitionem perpetuam reservationum & gratiarum expectatarum, quæ adversus Curiam Romanam facta est, decretam fuisse à Rege anno MCDXVIII. cum consensu sui magni Consilij, ad quod extraordinariè vocati sunt nonnulli Prælati & Proceres, & Officiarij Parlamenti, ac plurimi Doctores ex Academicis. Ceterum edictum illud ex eo capite magnificentum est ad probandam auctoritatem regiam in protectione canonum, quòd editum est post schisma tandem extinctum, & postquam his malis remedium adhibere recusaverat Concilium Constantiense, in superhabitis Gallorum postulatis. Porrò quod Ecclesia Gallicana anno millesimo quadringentesimo sexto fieri debere approbaverat, quandiu schisma duraret, & donec Concilium generale celebraretur, id definitivo decreto Princeps decrevit post extinctionem schismatis.

* Transfrance

Per Regem, ad relationem magni sui Consilij in camera Parlamenti per Dominum Delphinum Viennoisem.